

609. Gyarló testünk porrá lesz

Vad Péter Zsigmond

1. Gyar-ló tes-tünk por-rá lé-szen, Mi-vel por-ból vé-te - tett. A ha-lál vár kit-kit ké - szen, Mert ha-lál - ra szü - le - tett.

5
A ben-nünk le-vő bü-nért Ez - zel fi - zet-jük a bért: Min-den nap, sőt min-den ó - ra Em - lé-kez - tet ko-por - só - ra.

2. Sírva jöttünk e világra. Sírás közt költözünk el. De ha jutunk boldogságra, Semmit se veszítettünk el.
Bár panasz tölti szánkat, Míg megfutjuk pályánkat, Bár e földön csak bujdosunk: Lesz mennyben örök városunk.

3. Hadd menjen hát kiköltözött Lelkünk jobb hazájába. Testünk a halottak között Hadd nyugodjék sírjába':
Nem alszik el örökre, Még boldogabb időkre Tartatik a sír fenekén, Biztatást innen veszek én.

4. Eljön egykor amaz óra, Melyben a gyász-sírhalomok Megnyílnak trombitaszóra, S elvesz minden hatalmok.
Akkor majd lelkünk, testünk Elveszi, mit kerestünk; Szemünk téged is meglát ott, Kit most innen elbocsátott.